

ת"פ 49959/08/21 - מדינת ישראל נגד א.ח.

בית משפט השלום ברמלה

25 אוקטובר 2022

ת"פ 49959-08-21 מדינת ישראל נ' ח'

לפני כבוד השופטת אילה אורן

מדינת ישראל

המאשימה

נגד

א.ח.

הנאשם

גזר דין

כתב האישום

1. הנאשם הורשע על יסוד הודאתו בעובדות כתב אישום מתוקן בביצוע שתי עבירות תקיפה סתם כלפי בת זוג ואיומים, לפי סעיפים 379 בנסיבות 382(ב), וסעיף 192 לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: "חוק העונשין").
2. מהאישום הראשון עולה כי הנאשם והגב' ש.ג. (להלן: "המתלוננת") היו נשואים והתגוררו עם שני ילדיהם הקטינים בדירה ב... ביום 29.5.2021 התפתח ויכוח בין הנאשם והמתלוננת עקב רצונה ללכת לבריכה עם חברתה, אז קילל אותה הנאשם באומרו "**שרמוטה, זונה**", ירק בפניה, והכה אותה בכתפה השמאלית.
3. מהאישום השני עולה כי ביום 30.5.2021 התפתח ויכוח בין הנאשם למתלוננת בנוגע לשכר הדירה, אז אחז הנאשם בידה של המתלוננת, ניער אותה ודרש שתמסור לו את מספר הטלפון של משכיר הדירה, ירק לעבר המתלוננת אך לא פגע בה. בתגובה אמרה המתלוננת לנאשם שהיא תתלון נגדו במשטרה, אז איים עליה הנאשם באומרו: "**אם תתלוני עליי למשטרה, כל המשפחה שלי יקרעו אותך, חכי תראי, יבואו ויראו לך מה זה**".
4. בהתאם להסדר הטיעון הדיוני, הוגש בעניינו של הנאשם תסקיר מטעם שירות המבחן שהמליץ על ביטול הרשעתו והטלת צו מבחן למשך שנה.

טיעוני הצדדים

5. ב"כ המאשימה עוה"ד עדי בן חיים טענה שאין מקום לבטל את ההרשעה, לנוכח חומרת העבירות שביצע הנאשם, והעדר הוכחה לנזק קונקרטי והפנתה לרע"פ 1454/21 **פלוגי נ' מדינת ישראל** (4.3.2021). לשיטת המאשימה מתחם העונש ההולם במקרה זה נע בין 8 ועד 18 חודשי מאסר בפועל והגישה פסיקה לתמיכה

עמוד 1

בעמדתה. עם זאת, לאור ההליך השיקומי שעבר הנאשם, כעולה מהמלצת שירות המבחן עתרה ב"כ המאשימה לחריגה לקולה מהמתחם כך שישתו עליו מאסר מותנה וצו מבחן.

6. ב"כ הנאשם עוה"ד איתמר פלג, עתר לאמץ את המלצת שירות המבחן, לבטל את הרשעת הנאשם ולהטיל עליו צו מבחן למשך שנה מן הטעם שכל דבר מעבר לכך, כעולה מהתסקיר יכביד על הנאשם ומשפחתו.

7. ב"כ הנאשם הפנה לכך שהנאשם והמתלוננת נשואים ומנהלים משק בית משותף, כאשר מאז האירוע המשפחה בטיפול, והמתלוננת ביקשה לחזור בה מהתלונה. הוסיף וטען ב"כ הנאשם שרף החומרה של המעשים אינו גבוה, אלא מדובר במקרה נקודתי שאינו מאפיין את אורח חייו של הנאשם, והרקע לו היה המצב הכלכלי קשה שנגרם בשל מגפת הקורונה, והיות הנאשם מובטל באותה עת. כן טען ב"כ הנאשם שהנאשם סובל מבעיות לבביות ואף עבר צנתור.

8. ביחס לנזק הקונקרטי שיכול להיגרם לנאשם כתוצאה מהרשעתו, טען הסניגור כי הלה מעוניין לעבוד בשדה התעופה, הפנה לתסקיר שירות המבחן שעמד על הנזק בתיוגו של הנאשם ולפסיקה בה המאשימה הסכימה לעתור לאי הרשעה גם בהיעדר נזק קונקרטי.

9. הנאשם בדברו האחרון הביע חרטה על מעשיו וסיפר שכיום הוא והמתלוננת חיים יחד, והתקשורת ביניהם טובה, גם למען ילדיהם.

סוגיית ביטול ההרשעה

10. כלל הוא כי מי שהוכחה אשמתו יורשע בדיון. במקרים יוצאי דופן, כחריג שבחריגים, יכול בית המשפט להורות על ביטול ההרשעה מקום שאין יחס סביר בין הנזק הצפוי לנאשם מההרשעה לבין חומרת העבירה שביצע (רע"פ 1535/20 דוקורקר נ' מדינת ישראל (15.3.2020); ע"פ 4318/20 מדינת ישראל נ' חסן ((18.4.2021)).

11. כידוע, ההלכה בעניין הימנעות מהרשעה או ביטולה נקבעה בע"פ 2083/96 כתב נ' מדינת ישראל, פ"ד נב(3) 337 (1997) ((להלן: "הלכת כתב")), והיא דורשת קיומם של שני תנאים מצטברים: הראשון, כי **סוג העבירה** מאפשר ויתור על ההרשעה מבלי לפגוע באופן מהותי בשיקולי ענישה אחרים; והשני, כי ההרשעה תפגע פגיעה חמורה ב**סיכויי השיקום** של הנאשם.

12. תנאי הפגיעה ב"סיכויי השיקום" של הנאשם פורש בפסיקה כ"פגיעה קשה וקונקרטית" כתוצאה מההרשעה (רע"פ 7224/14 פרנסקי נ' מדינת ישראל (10.11.2014); רע"פ 6429/18 פלוני נ' מדינת ישראל (18.11.2018)). ודוק, נקבע שאין די בהוכחת אפשרות תיאורטית לפגיעה עתידית, אלא בהוכחת **נזק מוחשי וקשה** בשיקומו של הנאשם, וזאת על סמך תשתית ראייתית ברורה (רע"פ 9118/12 פרג'ין נ' מדינת

ישראל (1.1.2013); רע"פ 3589/14 לוזון נ' מדינת ישראל (10.6.2014); (רע"פ 1097/18 בצלאל נ' מדינת ישראל (18.04.2018)).

13. בית המשפט העליון דן בשנים האחרונות ביחסי הגומלין של תיקון 113 לחוק העונשין שקבע כללים להבניית הענישה אל מול הלכת כתב, ודחה ניסיונות לבטל את ההלכה או להקל בתנאיה (רע"פ 2327/19 **אדוארדו נ' מדינת ישראל (19.5.2019)**; רע"פ 2937/20 **וואלפא נ' מדינת ישראל (19.5.2020)**). עוד הובהר כי סוגיית ההרשעה עומדת בפני עצמה והיא אינה חלק מן העונש, ולכן גם לא חלק ממתחם הענישה (רע"פ 3195/19 **אגוזי נ' מדינת ישראל (4.7.2019)**; רע"פ 547/21 **סיטניק נ' מדינת ישראל (17.3.2021)**).

14. ולענייננו, הנאשם הורשע בשתי עבירות של תקיפת בת זוג ואיומים כלפיה, אף שאין מדובר באירועים ברף גבוה של חומרה, אין להקל בהם ראש. הנאשם הכה את אשתו בשתי הזדמנויות שונות, ירק עליה, וקילל אותה באופן בוטה, ובכך יש אקט של ביזוי נוסף על דברי האיום והאלימות, שהראשון בהם התפרץ בגין עניין של מה בכך, והוא אירוע מטריד אשר ליחס השתלטני של הנאשם כלפי המתלוננת.

15. זאת ועוד, גם אם היה מתקיים התנאי הראשון בהלכת כתב, הנאשם לא עמד בנטל הוכחת התנאי השני והמצטבר, בנוגע לקיומו של "**נזק קונקרטי**". שכן אין די בטענה בעלמא ביחס לנזק העתידי האפשרי לנאשם.

גזירת העונש

מתחם העונש ההולם

1. הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם במעשיו הם זכותה של המתלוננת לשלמות גופה ונפשה, לכבודה וביטחונה האישי בדלת אמות ביתה. פסיקת בית המשפט העליון עמדה על החומרה היתרה הגלומה בעבירות אלימות במשפחה המחייבת, דרך כלל, ענישה מחמירה המעבירה מסר ברור של הוקעה והרתעה, כדי למגר תופעה מכוערת זו. יפים לענייננו דברי כב' השופט י' אלרון ברע"פ 4052/21 **פלוני נ' מדינת ישראל (15.6.2021)** כדלקמן:

"[...] **אשוב ואדגיש את החומרה הרבה הטמונה בתופעת האלימות במשפחה, העולה לכדי פסול מוסרי ומהווה פגיעה אנושה בהגנה על שלומם של בני משפחת הנאשם ותחושת הביטחון שלהם בתוך ביתם מבצרם. לנוכח זאת, יש להוקיע תופעה זו, בין היתר באמצעות ענישה מוחשית שתרתיע את הציבור משימוש באלימות בתוך התא המשפחתי (רע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021); רע"פ 340/21 מסרי נ' מדינת ישראל (28.1.2021)).**"

2. בחינה של הפסיקה הנוהגת בעבירות דומות, אך בנסיבות חמורות יותר, מלמדת על ענישה מגוונת החל מעונשי מאסר מותנים וכלה בעונשי מאסר ממושכים, כדלקמן:

עמוד 3

א. ברע"פ 1454/21 פלוני נ' מדינת ישראל (4.3.2021) (הוגש ע"י המאשימה), נדון נאשם שהורשע בהתאם להודאתו בכתב אישום מתוקן בתקיפת סתם כלפי בת זוג בכך שביום גירושה, נסע לבית המתלוננת וכשזו פתחה את הדלת אחז בצווארה, חנק אותה וכופף את ידה, משום שראה הודעה מגבר זר בחשבון הפייסבוק המשותף לשניים. הנאשם קילל את המתלוננת, איים עליה ודחף אותה לספה מספר פעמים. לאור תסקיר חיובי מאת שירות המבחן ביטל בית המשפט השלום את הרשעת הנאשם, והטיל עליו צו מבחן והתחייבות להימנע מעבירה. ערעור שהגישה המדינה התקבל ובית המשפט המחוזי בבאר שבע הרשיע את הנאשם, וקבע כי לא הוכח נזק קונקרטי וגזר על הנאשם מאסר על תנאי בנוסף לעונשים שהטיל בית המשפט השלום. בקשה לרשות ערעור פלילי שהגיש הנאשם נדחתה תוך שצוין כי שיקולי שיקום הם אינם חזות הכל.

ב. ברע"פ 303/16 טלקר נ' מדינת ישראל (13.1.2016), נדון נאשם שהודה והורשע בתקיפת בת זוג בכך שדחף את אשתו שנפלה על הרצפה ואז החל לבעוט בה. בית משפט השלום בבאר שבע קבע מתחם שנע בין מאסר על תנאי לשנת מאסר בפועל, וגזר על הנאשם חמישה חודשי מאסר לריצוי בעבודות שירות, בין היתר בעקבות המלצת שירות המבחן להטלת עונש מרתיע. ערעור ובקשה לרשות ערעור שהגיש הנאשם נדחו.

ג. בעפ"ג (ב"ש) 49459-01-22 מדינת ישראל נ' רוזן (9.3.2022), נדון עניינו של נאשם שהורשע על פי הודעתו בתקיפה סתם כאשר במהלך ויכוח עם בת זוגתו, הוא אחז בחוזקה בצווארה וחנק אותה. לאחר מכן כאשר הניחה המתלוננת תיק עם בגדי הנאשם ליד דלת הבית הנאשם לקח את התיק, דחף את המתלוננת ויצא מן הבית. בית המשפט השלום קבע מתחם הנע בין מאסר על תנאי ל- 12 חודשי מאסר בפועל, וגזר על הנאשם 24 ימי מאסר (כימי מעצרו בגין תיק זה), מאסר על תנאי, קנס ופיצוי. בית המשפט השלום שקל, בין היתר את הודאת הנאשם, החרטה שהביע, עברו הפלילי המכביד לצד השיקום שהחל בו בעת מאסרו הקודם וכי הקשר עם המתלוננת נותק לאחר האירוע. ערעור שהגישה המדינה נדחה.

ד. רע"פ 3077/16 פלוני נ' מדינת ישראל (2.5.2016), הורשע נאשם בהתאם להודאתו, באירוע יחיד של תקיפה סתם כלפי בת זוג, בכך שדחף את המתלוננת לעבר המיטה, משך בשערה וכופף את גופה לעבר הרצפה בעת שאחז בצווארה. בבית משפט השלום נקבע מתחם ענישה בין מאסר לתקופה קצרה שיכול שירוצה בעבודות שירות לבין 14 חודשי מאסר בפועל. הנאשם והמתלוננת ניתקו קשר, ואולם הוא נמנע מהבעת חרטה, ולפיכך נגזרו עליו 6 חודשי מאסר בפועל (במאסר ממש). ערעורו לבית המשפט המחוזי נדחה, וכך גם בקשתו לרשות ערעור.

ה. בעפ"ג (מרכז-לוד) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020), עניינו בנאשם שהורשע בעבירה יחידה של תקיפת בת זוג, בכך שסטר בפניה, אחז בידה ומשך אותה, הפילה ארצה והכה בחלקי גופה השונים ובהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו בהיותם ברחוב. בית משפט השלום ברמלה קבע מתחם עונש הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ועד 18 חודשים, ובהתחשב בכך שהנאשם מעולם לא ריצה עונש מאסר בפועל ולחובתו שתי הרשעות בגין אלימות מבית משפט לנוער, ונוכח המלצתו השלילי של

שירות המבחן שקבע כי מסוכנות הנאשם גבוהה, נגזר עליו לרצות מאסר בפועל למשך 14 חודשים. ערעור שהגיש הנאשם נדחה.

1. עפ"ג (י-ם) 11897-09-18 **סאלחי נ' מדינת ישראל** (27.3.2019) נאשם שלאחר ניהול הוכחות זוכה מעבירת איומים בה הואשם והורשע בעבירה של תקיפת בת זוג בכך שסטר ובעט במתלוננת. בית המשפט השלום גזר על הנאשם 45 ימי מאסר שירוצו בעבודות שירות ומאסר על תנאי לאור חלופי הזמן, היותו המשמורן על ארבעת ילדיו, 2 הרשעות קודמות הכוללות הרשעה במעשה סדום לקטין מתחת לגיל 14 בגינה ריצה מאסר והיות שלא נגרמה חבלה למתלוננת.

16. עוד נתתי את דעתי לפסיקה אותה הגיש ב"כ הנאשם, עם זאת מדובר **במקרים חריגים** בהם התביעה הסכימה לביטול הרשעתו של הנאשם, וכאמור אין זה המקרה בעניינינו: (ת"פ (ראשל"צ) 39734-08-11 **מדינת ישראל נ' שניידר** (14.11.2013); אירוע ברף נמוך ולמתלוננת היה חלק פעיל (ת"פ (רמלה) 28680-08-19 **מדינת ישראל נ' פלוני** (15.11.2021); מקום בו הנאשמת רופאה והרקע לאירוע היה התנכלות של הבעל (ת"פ (מחוזי מרכז) 35980-09-10 **מדינת ישראל נ' רוטובצב** (8.9.2011); ת"פ (י"ם) 42245-07-14 **מדינת ישראל נ' פלוני** (3.4.2016) במקרה של הליך שיקומי מוצלח במיוחד.

17. בנוגע לפסיקה אותה הגישה המאשימה לעניין המתחם משטענה לחריגה מהמתחם מטעמי שיקום ועתרה להשית על הנאשם מאסר מותנה בלבד, לא מצאתי להתייחס אליה.

18. בחינת מעשיו של הנאשם בנסיבותיהם מובילה למסקנה כי מידת הפגיעה שפגע בערכים המוגנים **בינונית-נמוכה**. הנאשם תקף את המתלוננת באישום הראשון על רקע רצונה לבלות בברכה עם חברה, אז הוא קילל אותה במילים בוטות והכה בכתפה - ובמעשים אלו יש אלמנט של שליטה וביזוי. ובאישום השני ניער הנאשם את המתלוננת תוך כדי ויכוח, ואיים עליה באופן מטריד כשאמרה לו שהיא תפנה למשטרה. לפיכך, מידת חומרת המעשים בנסיבותיהם, ובחינת הפסיקה הובילו אותי למסקנה כי מתחם העונש ההולם בגין שני האירועים נע בין **מאסר מותנה ועד מספר חודשי מאסר בפועל שיכול שירוצו בעבודות שירות**.

נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירה

1. הנאשם בן 42, נשוי למתלוננת ואב לשני ילדים קטינים צעירים, מתגורר עם משפחתו ב... ועובד כמחסנאי בחנות, נטל אחריות מלאה על מעשיו, והביע חרטה וצער עליהם. בכך חסך הנאשם את זמנו של בית המשפט, אך חשוב מכך בהרבה, את עדות המתלוננת - אשתו, על כל המשתמע מכך עבורה ועבור משפחתו.

2. שירות המבחן עמד בתסקירו על נטילת האחריות המלאה של הנאשם למעשיו, על תפקודו הנורמטיבי בכל תחומי חייו, ושיתוף הפעולה שלו בטיפול המשפחתי במרכז להורים וילדים בלוד, וציין כי הנאשם נתרם רבות מהטיפול שנראה כי הוא מיטיב גם עם משפחתו. נוסף לכך, שירות המבחן התרשם שהאירועים מושא כתב

האישום חריגים לאורחות חייו של הנאשם והוא אינו בעל דפוסים אלימים. כך גם עלה משיחות שניהלו עם אשתו, וכי להליך המשפטי היה אפקט מרתיע עבורו יחד עם התרומה שיש למעורבותם בתהליך בטיפול.

3. עוד לקולה נתתי דעתי לעמדת המתלוננת, שאין חולק כי היא ביקשה לבטל את תלונתה.

4. מכל הטעמים הללו, אני סבורה שנכון לגזור את עונשו של הנאשם בתחתית המתחם, ולאמץ את המלצת שירות המבחן בנוגע להטלת צו מבחן, על מנת שהנאשם ימשיך בשילובו בהליך הטיפול ממנו הוא נתרם.

אשר על כן החלטתי לגזור על הנאשם את העונשים הבאים:

א. מאסר מותנה למשך 6 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעברו עבירת אלימות מסוג פשע, למשך שנתיים מהיום.

ב. מאסר מותנה למשך 3 חודשים, והתנאי הוא כי הנאשם לא יעברו עבירת אלימות מסוג עוון, לרבות איומים, למשך שנתיים מהיום.

ג. הנאשם יעמוד תחת צו מבחן של שירות המבחן למשך שנה מהיום. הובהר לנאשם שאם הוא לא יעמוד בתנאי צו המבחן, הוא עלול ליתן את הדין מחדש בגין תיק זה.

צו כללי למוצגים.

ככל שקיימים פיקדונות בתיק הם יוחזרו, כפוף לכל מניעה חוקית, לרבות עיקול.

המזכירות תשלח עותק מגזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט מחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים.

ניתן היום, ל' תשרי תשפ"ג, 25 אוקטובר 2022, בנוכחות ב"כ המאשימה עוה"ד שיר זהבי הנאשם, ובא כוחו עוה"ד איתמר פלג.